

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA ROZPOZNANIA I ARMII OBCYCH

~~XXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXX~~

Egz. Nr 1

ppłk dypl. Stanisław SZYMAŃSKI

ARMIE OBCE

**Temat: OGÓLNE ZASADY SYSTEMU ZAOPATRYWANIA
W BUNDESWEHRZE**

(Skrypt)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI GENIOW
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO

~~XXXXXXXXXX~~
34565

WARSZAWA

LIPIEC

1968

249

v

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA ROZPOZNANIA I ARMII OBCYCH

~~XXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXX~~

Egz. Nr 1

ppłk dypl. Stanisław SZYMAŃSKI

ARMIE OBCE

**Temat: OGÓLNE ZASADY SYSTEMU ZAOPATRYWANIA
W BUNDESWEHRZE**

(Skrypt)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI GENIOW
KATEDRY CZASOPISNICTWA
im. gen. broni K. Świerczewskiego

34565

W A R S Z A W A

L I P I E C

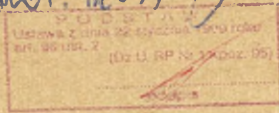
1 9 6 8

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA ROZPOZNANIA I ARMII OBCYCH

Inkl.

prot. 2677

~~DO WYTKU
KATEDRY~~

~~PROF. NIE~~

Egz.nr 1

ppłk dypl. Stanisław SZYMAŃSKI

ARMIE OBCE

TEMAT: OGÓLNE ZASADY SYSTEMU ZAOPATRYWANIA W BUNDESWEHRZE

/Skrypt/

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
KATEDRA ROZPOZNANIA I ARMII OBCYCH
im. gen. broni K. Świerczewskiego

34565

WARSZAWA

Lipiec

1968 r.

OGÓLNE ZASADY SYSTEMU ZAOPATRYWANIA W BUNDESWEHRZE

PLAN INFORMACJI

Wstęp

- I. Zagadnienie - Ogólne zasady organizacji i systemu zaopatrywania na szczeblu centralnych instytucji sił zbrojnych NRF.
 - II. Zagadnienie - Organizacja i zasady systemu zaopatrywania w związkach taktycznych i pododdziałach - korpusu dywizji - brygada - batalion.
- Wnioski i uwagi końcowe.

INFORMACJA

Wstęp. Chciałbym od razu na początku tej informacji szczególnie wyraźnie zaakcentować, że problem zaopatrywania w Bundeswehrze traktowany jest prawie równorzędnie jak dowodzenie ogólnowojskowe. Wynika to z wielkiego znaczenia jakie przypisuje się zaopatrywaniu w wojskach. Regulaminy zachodniemieckie mocno podkreślają, że najlepsze plany strategiczne lub operacyjno-taktyczne, twórcze i zdecydowane działania dowódców różnych rodzajów wojsk i służb wszystkich szczebli ulegną zaprzepaszczeniu a w najlepszym wypadku zakończą się miernymi rezultatami na polu walki, jeżeli funkcjonowanie systemu zaopatrywania nie będzie na właściwym poziomie, lub gdy dowódcy ogólnowojskowi zlekceważą i nie docenią w swoich decyzjach aktualnych możliwości własnego zaopatrywania w podległych im wojskach.

W wojskowej terminologii Bundeswehry używane są dwa różne słowa na określenie zagadnień zaopatrywania mianowicie "Logistyk" i "Verpflegung".

Słowo "Logistyk" przyjęte zostało z angielskiego słownika wojskowego. Otóż w zakres logistyki i zaopatrywania wchodzi materiałowo-techniczne zabezpieczenie wojsk w okresie pokoju oraz w czasie wojny na polu walki.

Logistyka obejmuje całokształt ekonomicznych możliwości i zdolności państwa w zakresie zapewnienia ciągłości działań całości sił zbrojnych jak i poszczególnych ich rodzajów. Do zadań logistyki należy bardzo szeroki wachlarz problemów, jak ustalenie poszczególnych standardowych typów broni, sprzętu technicznego i wyposażenie wojsk, dostarczanie ich do wojsk; ponadto planowanie i przygotowanie odpowiedniego taboru komunikacyjnego, dróg komunikacyjnych, administracji wojskowej, ewakuacji rannych i chorych, zapewnienie im leczenia, wykorzystania zasobów miejscowych, możliwości budowlanych i inwestycji wojskowych /m.innymi objętymi planem infrastruktury/, utrzymywanie odpowiednich zapasów amunicji, mps, żywności, uzbrojenia, umundurowania, różnego sprzętu w zawczasu zbudowanych magazynach i składach strategicznych oraz operacyjnych poszczególnych rodzajów sił zbrojnych do szczebla /częściowo/ korpusu armijnego włącznie. Reasumując należy podkreślić, że pod pojęcie "logistyka" wchodzi wszelkie organa i przedsięwzięcia związane z całokształtem pracy tyłów sił zbrojnych szczebla strategicznego i operacyjnego.

Natomiast słowem "Verpflegung" określa się wszelkie przedsięwzięcia i urządzenia w dziedzinie zaopatrywania wojsk w środki materiałowo-techniczne na taktycznych szczeblach dowodzenia od korpusu armijnego^{x/} do batalionu włącznie. Ponieważ w strukturze sił lądowych NRF okresu pokojowego nie przewiduje się armii, wobec tego na szczeblu korpusu armijnego występują elementy podpadające zarówno pod pojęcie "Logistyk" jak i "Verpflegung".

x/ Częściowo od korpusu armijnego, w zasadzie w pełni od szczebla organizacyjnego dywizji.

Podstawowe i główne zadanie "Logistyk" i "Verpflegung", czyli ogólnie mówiąc zaopatrywania, polega na dostarczaniu wpjskom na czas niezbędnych środków do prowadzenia działań bojowych.

I. OGÓLNE ZASADY ORGANIZACJI I SYSTEMU LOGISTYKI /ZAOPATRYWANIA/x/ NA SZCZEBLU CENTRALNYCH INSTYTUCJI SIŁ ZBROJNYCH NRF

- A. Zaopatrywanie może spełnić swoje zadanie - mówią regulaminy Bundeswehry - jeżeli przestrzegane są z całą skrupulatnością następujące zasady:
1. Centralizacja zaopatrywania. Inspektor generalny Bundeswehry jest odpowiedzialny również za gotowość bojową i organizację systemu dowodzenia w pasie zaopatrywania.
 2. Zaopatrywanie traktowane musi być jako część składowa strategii. Planowanie w zależności od organizacyjnego stopnia zaopatrywania /logistyka i zaopatrywanie/ uzupełnia planowanie strategiczne i operacyjno-taktyczne w zakresie wsparcia materiałowego. Im wcześniej i dokładniej zorientowane jest szefostwo zaopatrywania danego szczebla dowodzenia, np. operacyjnego, tym łatwiejsze, pełniejsze i sprawniejsze będzie zarówno planowanie jak i przebieg realizacji zaopatrywania wojsk w czasie walki.
 3. Zgodność środków i możliwości zaopatrywania muszą być zgrane z zamiarem dowódców i zadaniami walczących wojsk.
 4. Główny cel zaopatrywania - jakim jest zabezpieczenie i utrzymanie siły bojowej wojsk - musi być bezwzględnie przestrzegany. Dlatego wszelkie przedsięwzięcia w tej dziedzinie muszą być temu celowi podporządkowane.
 5. Elastyczność i operatywność kierowania zaopatrywaniem - bowiem tylko ona pozwala na stosowanie szybkiego manewru wojskami i środkami na polu walki - musi cechować każdego dowódcę.

x/ W celu uproszczenia terminologii, będę używał jednoznacznego określenia "Zaopatrywanie" z tym, że raz odnosić się ono będzie do szczebla strategicznego, drugi raz do taktycznego.

6. Odpowiednie przedsięwzięcia mające na celu obronę składów, magazynów, urzędzeń, siły i środki zaopatrywania na każdym szczeblu organizacyjnym przed bronią masowego rażenia i działaniami dywersyjnymi przeciwnika muszą być ujęte w planach ochrony i skoordynowane z dowódcami ogólnowojskowymi.

W związku z wymienionymi zasadami regulaminy Bundeswehry wymieniają cały szereg zadań w dziedzinie zaopatrywania, z których do najważniejszych się zalicza:

- a/ materiałowe przygotowanie i wyposażenie w środki oraz sprzęt, mający wpływ na gotowość i siłę bojową wojsk;
- b/ magazynowanie uzbrojenia, mps, sprzętu i środków żywnościowych, odzieży oraz konserwacja i naprawa;
- c/ planowanie i organizowanie wszelkich transportów, ich ochrona, regulacja ruchu oraz obrona środków i urzędzeń transportowych;
- d/ transport rannych i chorych, umieszczenie ich w szpitalach, sanatoriach oraz zapewnienie opieki lekarskiej;
- e/ prowadzenie prac budowlanych, utrzymywanie stacjonarnych oraz ruchomych budowli i urzędzeń, mających nawet pośrednio związek z obroną kraju;
- f/ przygotowanie i utrzymywanie dróg /lądowych, powietrznych i wodnych/ przewidzianych podczas wojny do użytku przez środki i transport wojskowy zaopatrywania;
- g/ utrzymywanie łączności radiowej, radioliniowej i przewodowej wykorzystywanych przez organa zaopatrywania;
- h/ prowadzenie prac o charakterze administracyjnym we wszystkich rodzajach wojsk oraz obsługa poczty polowej.

"Rozwój nauki i techniki w ogóle a wzrastający stopień automatyzacji i mechanizacji nowoczesnych sił zbrojnych w szczególności uzależniają współcześnie coraz bardziej rozważania i plany operacyjno-taktyczne od zaopatrywania" - mocno akcentują regulaminy zachodniemieckie. Dla przykładu warto posłużyć się kilkoma liczbami. Ilość zaopatrzenia na jednego żołnierza na dobę wynosiła w niemieckich wojskach lądowych w następujących latach:

- w 1914 - 6 kg;

- 1944 - 26 kg /wzrost ponad 4,5 razy/;
- 1960 - 38 kg /wzrost ponad 6-krotny/;
- w 1965 - 47 kg wzrost prawie 8-krotny/.

Inny przykład. W siłach zbrojnych Niemiec i porównawczo Stanów Zjednoczonych /przebywających w Zachodniej Europie/ było zatrudnionych w organach zaopatrywania wg poszczególnych okresów:

Rok	USA	Niemcy-NRF	
1918	33%	31% ^{x/}	Ogólnego stanu ^{x/}
1944	50%	40%	liczebnego sił
1960	56%	33%	zbrojnych
1965	57%	38%	

W zachodnioniemieckiej literaturze wojskowej bardzo mocno podkreśla się, że we współczesnych warunkach wzrosło nie tylko znaczenie nowoczesnego zaopatrywania, lecz jednocześnie uległy zmianie podstawowe pojęcia, założenia i metody w tym zakresie.

W realizacji zadań zaopatrywania na szczeblu strategiczno-operacyjnym wychodzi się w kołach wojskowych NRF z następujących założeń:

1. należy liczyć się z uderzeniami nieprzyjaciela w warunkach zaskoczenia;
2. NRF leży w strefie działań bojowych na styku sił zbrojnych NATO i Układu Warszawskiego oraz na najważniejszym kierunku strategicznym Wschód-Zachód /ŚETDW/;
3. strefa działań bojowych na terytorium NRF pod względem pojemności terytorialnej jest niewielka, co spowoduje już na początku działań wojennych zagrożenie dla rytmicznej produkcji zbrojeniowej;
4. uwzględniając możliwości zniszczenia mostów na rz. Ren /p.lotnictwo i dywersję/ szczególnego znaczenia nabiera

x/ W DZ, DPanc, BZ, BPanc oraz bpz i bcz stosunek liczbowy pododdziałów zaopatrywania do ogólnej liczby żołnierzy w załączniku - tabela 12.

zapewnienie ciągłości dowozu i ewakuacji przez tę rzekę dla skutecznego prowadzenia działań bojowych na terytorium NRF.

W związku z tym wysunięto na kierowniczym szczeblu dowodzenia Bundeswehry następujące wnioski, w tym również w dziedzinie logistyki i zaopatrywania.

1. Samodzielne działania bojowe Bundeswehry w obszarze granic terytorialnych NRF nie są obecnie w zasadzie już możliwe. Stąd konieczność oparcia się o działanie w składzie sił zbrojnych NATO, gdzie wprawdzie zintegrowane jest już dowodzenie operacyjne i taktyczne, lecz zaopatrywanie pozostaje nadal w gestii poszczególnych państw. Jest to raczej stan dłuższy niż przejściowy, ponieważ nie zaistniały odpowiednie warunki, by utworzyć jednolity organ kierowniczy NATO w zakresie logistyki.
2. W czasie wojny NRF nie będzie w stanie, nawet przy największych wysiłkach swojej gospodarki, zaopatrywać się przez dłuższy okres czasu we własnym zakresie. W znacznej mierze będzie uzależniona od zaopatrywania zza oceanu.

W związku z tym NRF przystąpiła już w latach 1956-1960 do:

- a/ budowania dużych podziemnych składów i magazynów przeciwatomowych, w których można by przechowywać olbrzymie zapasy żywności, mps, amunicji, uzbrojenia, umundurowania oraz różnego sprzętu bojowego. Składy te zdyslokowano i nadal rozmieszcza się w zachodniej części NRF, na terytorium Francji, Hiszpanii, Belgii i Holandii;
- b/ magazynowanie takich zapasów wymienionego wyżej asortymentu na terenie NRF, które pokrywałyby zapotrzebowanie sił zbrojnych na współczesnym polu walki przynajmniej na okres 30-45 dni, tj. do momentu permanentnego nadchodzenia zaopatrzenia ze składów Bundeswehry umieszczonych za granicą oraz od sojuszników;
- c/ zorganizowania takiego systemu zaopatrywania we własnych siłach zbrojnych, który w ewentualnie przyszłej wojnie, pomimo różnych strat i trudności, będzie mógł zapewnić sprawne zabezpieczenie wojsk we wszystko, co jest nie-

zbędne do prowadzenia walki. System ten powinien - ich zdaniem - zapewnić dobrą koordynację i szybki przebieg zaopatrywania nie tylko pomiędzy szczeblem strategiczno-operacyjnym i taktycznym w ramach własnych sił zbrojnych, lecz także musi być zgrany z potrzebami zintegrowanego dowodzenia wojskami NATO, zdyslokowanymi na terytorium Niemiec zachodnich.

W tym celu utworzone zostały w siłach zbrojnych NRF odpowiednie organa, sztaby i jednostki logistyki szczebla centralnego.

B. Instytucje, organa i jednostki logistyki

Sprawami logistyki w pionie sztabu generalnego Bundeswehry zajmuje się oddział logistyki, czyli "Tyłów", podlegający generalnemu inspektorowi. Z kolei sztaby sił lądowych, powietrznych, morskich i obrony terytorialnej, mające analogiczne oddziały tyłów pracują według wytycznych i zarządzeń z Oddziału Tyłów Sztabu Generalnego.

Proble^{em} zaopatrywania materiałowego zajmuje się Federalny Urząd Techniki Wojennej i Logistyki. Podlega on bezpośrednio ministrowi obrony ale nie wchodzi w skład ministerstwa obrony.

Ważniejsze zagadnienia, które urząd ten rozpracowuje, przedstawiają się następująco:

- organizacja wojskowych urządzeń zaopatrywania;
- standaryzacja;
- klasyfikacja materiałów;
- uzbrojenie i amunicja;
- pojazdy mechaniczne, silniki, materiały pędne i smary;
- środki transportu powietrznego i wodnego;
- pomocniczy sprzęt szkoleniowy;
- środki sanitarne, odzież, żywność;
- sprzęt łączności;
- budownictwo naziemne i podziemne;
- ewidencja materiałów;
- planowanie pracy;
- katalogowanie materiałów^{x/};

x/ Około 2 miliony artykułów i części, w które jest zaopatrywana Bundeswehra obejmuje w spisie katalog logistyki i zaopatrywania.

- planowanie w zakresie części zamiennych.

Ponadto zagadnieniami logistyki na szczeblu centralnym zajmują się następujące cywilne instytucje, będące częścią składową ministerstwa obrony:

- oddział ekonomiki wojennej;
- oddział techniki uzbrojenia.

Organami do spraw logistyki i zaopatrywania na szczeblu centralnym Bundeswehry są również m.innymi:

- sztab łącznikowy przy dowództwie sił zbrojnych środkowo-europejskiego TW;
- pełnomocnicy Bundeswehry przy sztabach Centralnej Grupy Armii i Północnej Grupy Armii na zachodnioeuropejskim TDW.

Z kolei do organów logistyki należą tzw. sztaby grup głównych składów z podległymi im centralnymi magazynami.

W pionie logistyki rozróżnia się składy strategiczne, centralne składy rodzajów sił zbrojnych i wojsk, armijne bazy z podziałem na:

- a/ materiałowe wraz z przylegającymi doń magazynami medyczno-sanitarnymi;
- b/ amunicji;
- c/ mps.

Na zakończenie I części informacji wskazane jest podkreślić, że w siłach zbrojnych Bundeswehry zorganizowana jest szkoła logistyki. Jest ona najważniejszym ośrodkiem kształcenia specjalistów w tej dziedzinie na szczeblu operacyjno-taktycznym. Szkoła ta pozostaje w ścisłym kontakcie z uniwersytetami i naukowymi zakładami, aby w ten sposób zapewnić uczącym się korzystanie z najnowszych zdobyczy nauki i techniki na poziomie osiągnięć światowych.

Nowe metody, sprzęt oraz wszelkie osiągnięcia natury teoretycznej poddawane są na bieżąco praktycznym próbom w doświadczalnym batalionie zaopatrywania, który znajduje się przy tej szkole.

II. Organizacja i zasady systemu zaopatrywania w związkach taktycznych i pododdziałach - korpus-dywizja-brygada-batalion

W myśl regulaminów sił lądowych NRF główne zadania zaopatrywania polegają na systematycznym dostarczaniu wojskom wszystkiego, co jest niezbędne do wykonywania zadań bojowych i utrzymania siły bojowej na właściwym poziomie, jak również usuwanie wszystkiego, co może wpłynąć na obniżenie gotowości i sprawności bojowej wojsk.

Zaopatrywanie sił lądowych obejmuje:

- dostarczanie amunicji, uzbrojenia, mps, sprzętu, żywności, środków medyczno-sanitarnych;
- zapewnienie opieki lekarsko-medycznej oraz obsługi, remontu, konserwacji i ewakuacji uszkodzonego uzbrojenia, sprzętu i ludzi;
- gromadzenie, zmagazynowanie i utrzymywanie zapasów nakazanych normami dla określenia szczebli organizacyjnych.

Służba tyłów jest jednym z bardzo ważnych elementów, branych przez dowódców ogólnowojskowych pod uwagę przy wypracowaniu decyzji, począwszy już od batalionu wzwyż.

Całe zaopatrywanie w strefie działań bojowych opiera się na korpusie armijnym, który ma odpowiednie kompetencje i dysponuje określonymi urządzeniami i jednostkami zaopatrywania.

Dywizje i brygady dysponują również jednostkami i odpowiednimi urządzeniami, które wykorzystują z kolei do zaopatrywania swoich pododdziałów.

Dywizje posiadają jednak tylko taką ilość pododdziałów zaopatrywania, która umożliwia im pokryć zaopatrywanie podległych im wojsk dywizyjnych.

Natomiast brygady dysponują dobrze rozbudowanymi pododdziałami tyłowymi, które zaopatrują zarówno pododdziały brygadowe jak i bataliony piechoty oraz czołgów.

Wszystkie środki materiałowe muszą przebyć drogę z centralnych magazynów rodzajów wojsk poprzez armijne bazy

/składy/ do wojsk liniowych. Zasadą jest, że dywizja planuje zaopatrywanie dla pododdziałów dywizyjnych i brygad na podstawie nadsyłanych od nich zapotrzebowań, lecz odbiór i dostarczenie artykułów zaopatrywania realizowane jest przez brygady bez pośrednictwa dywizji. Zagadnienie to będzie szerzej potraktowane w końcowej części informacji.

Zorganizowany w siłach lądowych Bundeswehry system zaopatrywania i urządzeń tyłowych ma zapewnić nieprzerwany i sprawny dopływ zaopatrzenia. W skład tego systemu zaopatrywania wchodzi:

- armijne składy /bazy/ - w czasie wojny;
- korpuśne magazyny;
- korpuśne punkty zaopatrywania /KVP - Korps - Verpflegungspunkte/;
- dywizyjne punkty zaopatrywania /DVP/;
- brygadowe punkty zaopatrywania /BdeVP/;
- batalionowe punkty zaopatrywania /BVP/.

W tym systemie obowiązuje zasada odbierania, tzn. związki i oddziały niższego szczebla organizacyjnego oraz samodzielne jednostki odbierają własnym transportem środki materiałowe z magazynów od wyższych organizacyjnie oddziałów i związków taktycznych.

Zasadniczy wpływ na realizację decyzji dowódcy odpowiedniego szczebla mają - w myśl regulaminów Bundeswehry następujące rodzaje służb:

- materiałowo-techniczna;
- łączności;
- inżynierska;
- transportowa;
- ABC /przeciwatomowa, przeciwbakteryjna, przeciwchemiczna/.

W krótkim zarysie przedstawię w podanej wyżej kolejności poszczególne służby:

1. Służba materiałowo-techniczna organizuje najwięcej składów i punktów zaopatrywania. W czasie ćwiczeń wojsk Bundeswehry służba ta rozwija następujące składy i punkty zaopatrywania:

a/ składy i punkty żywnościowe

- w korpusie armijnym - 2-3 korpuśne składy /magazyny/ żywnościowe i punkty zaopatrywania z zapasami na 4 dni;
- w dywizji - dywizyjny punkt zaopatrywania z zapasami na 2-3 dni;
- w brygadzie i batalionie - po jednym punkcie zaopatrywania z zapasami łącznie na 3-5 dni;

b/ składy i punkty amunicyjne

- w korpusie armijnym - 3-4 składy amunicji z zapasami na 4 dni;
- w dywizji - 2-3 punkty zaopatrywania z zapasami na 2-3 dni;
- w brygadzie i batalionie - po jednym punkcie zaopatrywania z zapasami na 3-5 dni;

c/ składy i punkty MPS

- w korpusie armijnym - 2-3 składy z zapasami na 4 dni;
- w dywizji - 1-2 punkty zaopatrywania z zapasami na 2-3 dni;
- w brygadzie i batalionie - po jednym punkcie zaopatrywania z zapasami na 3-5 dni;

d/ skład materiałów i sprzętu kwatermistrzowskiego - w korpusie i dywizji po jednym.

Razem zapasy żywności, amunicji i materiałów podnych i smarów pokrywają potrzeby wojsk całego korpusu podczas działań - w zależności od stopnia ich uzupełnienia - zazwyczaj na 9-11 dni.

Wymieniłem najpierw te trzy służby, ponieważ zaopatrywanie po ich linii realizowane jest na zasadzie priorytetu, ale w innej kolejności, mianowicie: amunicja, mps i żywność.

Poza tym w wojskach organizowane są jeszcze następujące składy, magazyny i punkty zaopatrywania innych służb i rodzajów wojsk:

2. Służba wojsk inżynieryjno-saperskich rozwija:

- a/ w korpusie armijnym - 1-2 składy z zapasami sprzętu na 4 dni;
- b/ w dywizji, brygadzie - po 1-2 punkty zaopatrywania z zapasami na 3-5 dni;
- c/ w batalionie - punkty zaopatrywania z zapasami na 2 dni.

3. Służba wojsk łączności rozwija:

- a/ w korpusie armijnym jeden skład materiałów i środków łączności oraz zapewnia ich konserwację;
- b/ w dywizji i brygadzie - po jednym punkcie zaopatrywania.

4. Służba medyczno-sanitarna rozwija korpusne i dywizyjne składy medyczno-sanitarne, internistyczne i chirurgiczne szpitale w korpusie i dywizji. Natomiast w brygadach - brygadowe szpitale ogólne, a w batalionach punkty medyczne. Ogólne zapasy środków medyczno-sanitarnych i medykamentów w korpusie wystarczają także na 9-11 dni.

5. Służba wojsk ABC rozwija

- a/ w korpusie armijnym - 1-2 składy sprzętu i środków ochronnych ABC oraz jeden skład amunicji chemicznej /pojemność jednego składu ABC w korpusie 2-3 tony/;
- b/ w dywizji i brygadzie - po jednym punkcie zaopatrywania. Łącznie

Łącznie zapasy materiałów i środków ABC w korpusie, dywizji i brygadach wystarczają na 8-10 dni walki.

5. Służba transportowa na wszystkich szczeblach dowodzenia ponosi odpowiedzialność za przewóz środków materiałowo-technicznych wojsk.

Ogólne zasady zaopatrywania

W dziedzinie zaopatrywania na szczeblach organizacyjnych korpus-dywizja-brygada-batalion istnieją jakby dwa uzupełniające się piony: a/ kierowania i planowania; b/ realizacji.

Do pionu kierowania i planowania zaopatrywania należą w sztabach korpusu, dywizji i brygady oddziały, oznaczone nomenklaturą G-4, a w batalionie pomocnik szefa sztabu baonu do spraw zaopatrywania, tzw. S-4.

Do pionu realizacji zaplanowanego zaopatrywania należą w korpusie: korpusne pododdziały obsługi składów i oddziały transportowe; w dywizji - dywizyjne punkty zaopatrywania i pododdziały, np. jak kompania zaopatrywania; w brygadzie - brygadowe punkty zaopatrywania i batalion zaopatrywania; w batalionie - batalionowe punkty zaopatrywania i grupa zaopatrywania kompanii dowódzenia i zaopatrywania batalionu zmechanizowanego i czołgów.

W dalszej części informacji zatrzymam się głównie na ogniwie zaopatrywania dywizja-brygada-batalion - jako najważniejszym^w systemie zaopatrywania wojsk Bundeswehry.

Jak już wspomniałem, zaopatrywaniem w dywizji kieruje pomocnik szefa sztabu d/s zaopatrzenia /G-4/, który dysponuje kompanią kwatermistrzowską^{x/} i kompanią średniego remontu. Dywizja zaopatruje głównie pododdziały dywizyjne.

Stan liczbowy kompanii kwatermistrzowskiej DZ i DPanc wynosi 151 ludzi. Samochodów ciężarowych jest 48 i przyczep 12 i 3 radiostacje.

Brygada, pomimo że wchodzi organicznie w skład dywizji, jest całkowicie niezależna od niej pod względem zaopatrzenia we wszystkie rodzaje produktów żywnościowych, amunicji, mps i sprzętu technicznego. Brygady są zdolne do samodzielnego zaopatrywania się własnymi środkami transportowymi w korpusnych składach, przechowywania tychże zapasów przez dłuższy czas i transportowania ich na duże odległości.

Zaopatrywaniem w brygadzie kieruje pomocnik szefa sztabu d/s zaopatrywania jako szef oddziału G-4. Dysponuje on batalionem zaopatrywania i odpowiednimi urządzeniami. Organizacja oddziału zaopatrywania, inaczej G-4 w sztabie brygady jest następująca:

- sekcja dowódzenia;

x/ zwaną także kompanią dowozu lub przewozu

- sekcja materiałowo-techniczna i żywnościowa;
- sekcja amunicyjna;
- sekcja mps;
- sekcja medyczno-sanitarna;
- sekcja uzbrojenia.

Stan osobowy oddziału - 16 osób, w tym 5 oficerów. Transport etatowy oddziału przewiduje 10 samochodów /trzy "Jeepy" i siedem ciężarowych/.

Batalion zaopatrywania BZ liczy około 580 a BPanc około 620 żołnierzy. Jego organizacja jest następująca:

- kompania dowodzenia /i obsługi/;
- kompania transportowa;^{x/}
- kompania medyczno-sanitarna;
- kompania remontu średniego /bieżącego/.

Batalion zaopatrywania brygady zmechanizowanej posiada na wyposażeniu około 170 samochodów różnych typów, w tym o ładowności od 0,25 tony do 10 ton, samochodów sanitarnych 32 /z tego 6 na podwoziu gąsienicowym, 2 buldożery, 5 dźwigów ruchomych, 7 transporterów opancerzonych, 40 przyczep, 11 radiostacji i 20 motocykli/.

W batalionie zaopatrywania brygady pancерnej znajduje się 192 różnych samochodów ciężarowych, 5 transporterów opancerzonych, 37 przyczep oraz 11 radiostacji.

Zdolność jednorazowego przewozu batalionu zaopatrywania w BZ wynosi 240 ton, a w BPanc - 360 ton.

W batalionach liniowych zaopatrywaniem zajmują się grupy zaopatrywania kompanii dowodzenia i zaopatrywania a w samodzielnych kompaniach - drużyny zaopatrywania.

Kompanie liniowe batalionów zmechanizowanych i czołgów nie mają etatowych grup zaopatrywania, nie wykonują zadań związanych z zaopatrywaniem. Posiadają rezerwę amunicji, mps, żywności oraz różnego sprzętu na 1-2 dni walki. W kompanii liniowej jest podoficer zaopatrywania.

x/ Dwa plutony samochodów ciężarowych o nośności 1,5 t i pluton samochodów ciężarowych 5 i 10 ton.

Ogólne zapasy dzielą się na zapasy wyposażenia indywidualnego i zapasy pododdziałowe.

Zapasy wyposażenia indywidualnego znajdują się na pojazdach kompanii a zapasy pododdziałowe w grupie zaopatrywania kompanii dowodzenia i zaopatrywania batalionu.

Zapasy brygady przechowywane są w kompaniach batalionu zaopatrywania brygady a zapasy dywizji - w plutonie transportowym dywizyjnej kompanii dowozu.

Niezbędne środki do "prowadzenia walki" na ćwiczeniach są przewożone ze składów centralnych do składów sił lądowych a stąd do baz /składów/ armijnych^{x/} lub bezpośrednio do magazynów korpuśnych. Z kolei z korpuśnych magazynów przewozi się je do punktów zaopatrywania dywizji i brygad.

Punkty zaopatrywania dywizji mogą zaopatrywać brygady tylko w wyjątkowych wypadkach. Brygady zawsze pobierają zaopatrzenie w magazynach korpusu armijnego pod kontrolą pomocnika szefa sztabu dywizji do spraw zaopatrywania /G-4/. W ten sposób dowódca dywizji wpływa na tok zaopatrywania podległych mu wojsk.

Kilka zdań na temat sposobu składania zapotrzebowań na środki materiałowe. Zapotrzebowania na wszelkie środki materiałowo-techniczne składane są przez podoficerów zaopatrzeniowych kompanii /zatwierdzone przez dowódcę odnośnej kompanii/. Przekazywane są do pomocnika szefa sztabu batalionu liniowego d/s zaopatrywania /S-4/. Oficer S-4 w batalionie zbiera całość zapotrzebowań, podsumowuje i przekazuje je jako kompleksowe zestawienie potrzeb batalionu do oddziału G-4 sztabu brygady. Szef oddziału G-4 brygady sporządza zapotrzebowanie dla swojej brygady i przesyła je do szefa G-4 dywizji. Do tegoż szefa kieruje bezpośrednio zamówienia podoficerowie zaopatrywania z pododdzia-

x/ Aczkolwiek w okresie pokoju nie ma szczebla organizacyjnego "Armia" w Bundeswehrze, to w czasie wojny należy przewidzieć jej utworzenie - w szkoleniu, instrukcjach okresu pokojowego jest często uwzględniana.

łów dywizyjnych. Z kolei szef oddziału G-4 dywizji wykonuje ogólne zestawienie zapotrzebowania w materiały i środki dla wszystkich brygad oraz dla pododdziałów dywizji i przesyła je do szefa oddziału G-4 korpusu armijnego.^{x/} Zapotrzebowanie realizowane jest w magazynach korpusu, w których każda korpuśna dywizja posiada tzw. dyspozycyjny fundusz środków materiałowych i technicznych, z którego przydziela się zaopatrzenie dla brygad i dywizji.

Z magazynów korpuśnych środki materiałowe przewożone są na pojazdach mechanicznych kompanii transportowej batalionu zaopatrywania brygad do brygadowych punktów zaopatrywania, a plutonem transportowym kompanii dowozu dywizji do dywizyjnych punktów zaopatrywania. Pułki i dywizjony artylerii oraz bataliony saperów organizują odbiór i przewóz własnym transportem.

W czasie walki mogą zaistnieć wypadki, w których kompanie transportowe batalionów zaopatrywania BZ i BPanc oraz plutony transportowe kompanii dowozu dywizji będą dowozić zaopatrzenie w amunicję, mps i żywność z korpuśnych magazynów bezpośrednio do batalionów pierwszego rzutu brygad. Taka sytuacja będzie miała miejsce przede wszystkim w działaniach zaczepnych - podkreślają regulaminy - gdy powodzenie w walce nakazywać będzie przyspieszenie tempa natarcia, a tym samym optymalnej redukcji czasu przebiegu zaopatrywania.

Dywizyjne punkty zaopatrywania /DVP/ organizuje się siłami i środkami plutonu transportowego kompanii dowozu /przewozu/ dywizji a brygadowe - organizowane są przez plutony dowozu kompanii dowodzenia i zaopatrywania z batalionu zaopatrywania brygady.

Z dywizyjnych i brygadowych punktów zaopatrywania środki materiałowe i techniczne przewożone są do batalionowych punktów zaopatrywania przez samochody plutonu transportowego kompanii dowodzenia i zaopatrywania batalionów /najczęściej/ transporterami opancerzonymi. Z kolei z batalionowych punktów zaopatrywania, gdzie pobiera je szef lub

x/ Oficerowie i podoficerowie zaopatrywania oddziałów i pododdziałów korpuśnych kierują swoje zapotrzebowania wprost do szefa oddziału G-4 sztabu KA.

podoficer zaopatrzenia kompanii liniowej, przewozi się środki zaopatrzenia transportem kompanijnym w rejon kompanii /w toku walki dowozi również do kompanii drużyna dowozu batalionu/.

Jak z powyższego widać, w systemie dowozu zaopatrywania w wojskach Bundeswehry obowiązuje zasada "do siebie", czyli szczebel niższy pobiera własnym transportem środki zaopatrzenia i przewozi do swoich punktów zaopatrywania.

Wnioski:

1. System zaopatrywania przyjęty w Bundeswehrze pod względem dowozu i zapasów umożliwia sprawne i szybkie zaopatrywanie wojsk na polu walki w niezbędne środki materiałowe i techniczne.
2. Przyjęta zasada dowozu zaopatrywania "do siebie" skraca poważnie czas przeładunków i zaoszczędza siły i środki. Poza tym ten sposób zaopatrywania umożliwia szybkie i łatwe wzmocnienie transportem jednostki szczebla wyższego, lub zastąpienie nim zniszczonych środków transportu oddziałów i ZT wojsk pierwszego rzutu bojowego.
3. System organizowania i przechowywania zapasów umożliwia wojskom poszczególnych szczebli dowodzenia prowadzenie walki przez dłuższy czas samodzielnie w warunkach przerwania dostaw zaopatrzenia, co na współczesnym polu walki ma poważny wpływ na jej przebieg i rezultat. Korpus armijny może prowadzić walkę swoimi dywizjami w oparciu o własne zapasy przez 9-11 dni, z których w dywizjach i brygadach oraz batalionach znajdują się zapasy pokrywające potrzeby na okres około 5 dni walki.
4. U podstaw obecnie przyjętego systemu i zasad zaopatrywania w Bundeswehrze legły wnioski i nauki wyniesione ze studiów II wojny światowej, a głównie z walk hitlerowskiego Wehrmachtu na froncie wschodnim.
5. Szczególnie newralgiczne punkty w systemie zaopatrywania Bundeswehry, których naruszenie powinno doprowadzić do silnych zakłóceń i dłuższych przerw w dowozie niezbędnych środków do walczących wojsk a tym samym poważnie osłabi ich siłę bojową znajdują się:

- a/ na szczeblu strategiczno-operacyjnym; centralne składy i magazyny rodzajów wojsk, bazy armijne, pobliskie stacje kolejowe i portowe, stacje załadownicze, ważne węzły dróg kołowych i bazy lotnictwa transportowego;
- b/ na szczeblu operacyjno-taktycznym; składy i magazyny korpusne; dywizyjne i brygadowe punkty zaopatrywania, tabor transportu samochodowego korpusów, dywizji, brygad i batalionów, ustalenie czasu i dróg przewozu zaopatrywania danych oddziałów i związków taktycznych oraz rejonów rozmieszczenia punktów zaopatrywania i magazynów;
- c/ sieć radioliniowa i radiowa SD tyłów batalionów, brygad, dywizji i korpusów.

/Do informacji 11 schematów ściennych - złożonych w schemaciarzni/.

Uwagi końcowe /dane niżej wymienione są zilustrowane na schematach/.

I.1. Korpus armijny dysponuje następującymi oddziałami i pododdziałami zaopatrywania

- pułkiem transportowym /batalionów transportowych - 2, batalionów techniczno-materiałowego zaopatrzenia - 2/;
- pułkiem materiałowego zaopatrzenia;
- pułkiem remontowym /batalionów remontowych - 3/;
- kompanią dowozu;
- kompanią naprawy sprzętu łączności;
- batalionem zaopatrywania;
- pododdziałami medyczno-sanitarnym.

Ponadto do zaopatrywania mogą być użyte dwie eskadry lotnictwa transportowego i eskadra lotnictwa transportowego służby medyczno-sanitarnej z batalionu lotniczego korpusu.

2. Dywizja zmechanizowana i pancerna dysponuje /każda/

- kompanią przewozów - stan liczebny 151 ludzi/ę wyposażenie 48 samochodów ciężarowych i 12 przyczep. Zdolność przewozowa - 120 ton;

- kompanią remontu średniego - stan liczebny 183 ludzi, wyposażenie 48 samochodów;
- batalionem medyczno-sanitarnym - stan liczebny 466 ludzi, wyposażenie 9 opancerzonych sanitarek, 168 samochodów, 73 przyczepy;
- plutonem zaopatrywania kompanii dowodzenia dywizji;
- plutonem inżynierskiego zaopatrywania batalionu saperów dywizji;
- plutonem technicznym batalionu łączności.

3. Brygada zmechanizowana i pancerna dysponują:

- batalionem zaopatrywania w składzie: kompania dowodzenia i zaopatrywania, kompania medyczno-sanitarna, kompania remontu lekkiego i kompania transportowa. Stan liczebny b. zaopatrywania BZ - 578 ludzi, dźwigów - 5, buldożerów - 2, transporterów opanc. - 7, samochodów - 171^{x/}, przyczep - 40. Pojemność kompanii transportowej - 240 ton;
- stan liczebny b. zaopatrywania BPanc - 619 ludzi, transporterów opanc. - 5, samochodów - 192, przyczep - 37.
Pojemność kompanii transportowej - 360 ton;
- plutonem zaopatrywania kompanii dowodzenia brygady zmechanizowanej i pancernej, skład - drużyna żywnościowa; sekcje - amunicyjna, MPS, med.-sanitarna, techniczna, łączności, obsługi.

4. Batalion piechoty, czołgów i dywizjon artylerii

W kompanii dowodzenia batalionu i baterii dowodzenia dyonu znajduje się grupa zaopatrywania. Skład: drużyna dowodzenia, drużyna żywnościowa /pojemność - 13 ton/, pluton transportowy - 3 drużyny: amunicyjna, pojemność 25 ton, opancerzona dowozu - 10 ton, MPS - 23-25 ton, oraz 2 sekcje: sprzętu inż.-sap - 7 ton, mundurowa - 5 ton.

W warunkach bojowych dochodzi jeszcze jedna drużyna amunicyjna do zaopatrywania kompanii wsparcia baonu - pojemność 14,5 tony.

x/ Inne źródła - 180

5. Kompanie i baterie nie mają własnych pododdziałów zaopatrywania.

II. Normy żywnościowe, jednostek napełnienia i ognia dla batalionu piechoty /przykładowo/

1. Za podstawę przyjęto batalion - 5 kompanii o stanie liczebnym 600 ludzi.

Racja ~~poranna~~ poranna, południowa, wieczorna, chleb, napoje, słodocze i papierosy składają się na rację żywnościową /RS/ żołnierza w ciągu 1 dnia.

Bataliony i kompanie samodzielne dysponują następującym zapasem podstawowym:

- 5 racji dziennych wydawanych przez kuchnie polowe;
- 1 racja dzienna /bojowa/ dla 20% składu bojowego.

Jedna racja dzienna zawiera ok. 4300 kalorii i waży łącznie z opakowaniem około 4 kg, a racja bojowa - 2 kg.

Nienaruszalną, tzw. żelazną rację żywnościową nosi ze sobą każdy żołnierz /500 gramów/. Spożywana jest tylko na rozkaz dowódcy, gdy brak dowozu żywności.

Jedna racja dzienna /1 RS/ dla batalionu ma ciężar ok. 2,5 tony, 5 RS - ok. 12,5 ton.

2. Jednostka napełnienia /BS/ jest to ilość paliwa zużywanego na 100 km jazdy przez jeden pojazd przy pełnym obciążeniu użytecznym bez przyczepy, poruszający się po płaskiej, twardej nawierzchni ze stałą prędkością równą $\frac{3}{4}$ szybkości maksymalnej. Stosuje się następujące współczynniki przy planowanym zużyciu MPS ponad normę:

- marsz w kolumnie - 1,1 do 1,5;
- jazda w terenie - 1,75;
- jazda w terenie w warunkach prowadzenia działań bojowych przez npla - 2 do 3.

1 BS - jedna jednostka napełnienia batalionu piechoty wynosi ok. 11000 l = 11 m³;

5 BS - pięć jednostek napełnienia = 55000 l = 55 m³
z tego: 32,5 m³ znajduje się bezpośrednio w pojazdach;
22,5 m³ w drużynie MPS grupy zaopatrywania batalionu.

Przy zaopatrywaniu w MPS stosuje się:

- kanistry 20-litrowe;
- beczki 200-litrowe;
- zbiorniki 2300-litrowe /2 na jeden samochód ciężarowy 5 t/;
- samochody-cysterny różnej pojemności.

Batalion piechoty otrzymuje materiały pędne przeważnie w kanistrach. Ilość zdanych, pustych równać się musi liczbie przyjętych, pełnych kanistrów.

Jednostki z pojazdami o trakcji gąsienicowej wożą ze sobą zwykle zapasy podstawowe - 3 BS.

3. Jednostka ognia /MS/ jest to ustalona ilość amunicji wyrażona w sztukach dla jednego środka ogniowego.

Za podstawę przyjmuje się ilość amunicji i średnie zużycie w jednym, przeciętnym dniu walki /dla danego typu broni/.

Jednostka ognia stanowi czysto teoretyczną podstawę kalkulacji. Podstawowe zapasy w zakresie amunicji ustala się na podstawie etatowego stanu uzbrojenia w oparciu o aktualnie obowiązujące instrukcje i zarządzenia. Zależy to od wymogów taktycznych, ilości i typów uzbrojenia i od pojemności transportowej środków przewozu. Zapasy podstawowe znajdują się częściowo przy sprzęcie /uzbrojeniu/ i przy żołnierzu oraz na wozach amunicyjnych.

Ogólny ciężar jednostki ognia /MS/ batalionu piechoty wynosi 80 ton^{x/} /w tym 2400 naboł do pistoletów, 30 000 do pistoletów maszynowych, 96000 do karabinów szturmowych, 100 000 do karabinów maszynowych, 60 000 do dział 20 mm, po 850 do moździerzy 81 mm i 120 mm, 450 pocisków do dział ppanc 90 mm, 300 000 naboł do pokładowych KM 7,62 mm, 7500 do pokładowych KM 12,7 mm, 600 do pancernic, 800 granatników /po 2 na kb/, 1200 granatów ręcznych, /po 2 na żołnierza/.

Z ogólnego ciężaru 80 ton przypada na:

- kompanie piechoty 39,5 - 40,5 tony;
- drużynę amunicyjną kompanii wsparcia batalionu 14,5 tony;
- drużynę amunicyjną grupy zaopatrywania batalionu 25 ton.

OPRACOWAŁ:

ppłk dypl. Stanisław SZYMAŃSKI

x/ Wzięty wzorcowo jako podstawa tej kalkulacji.

Załączniki:

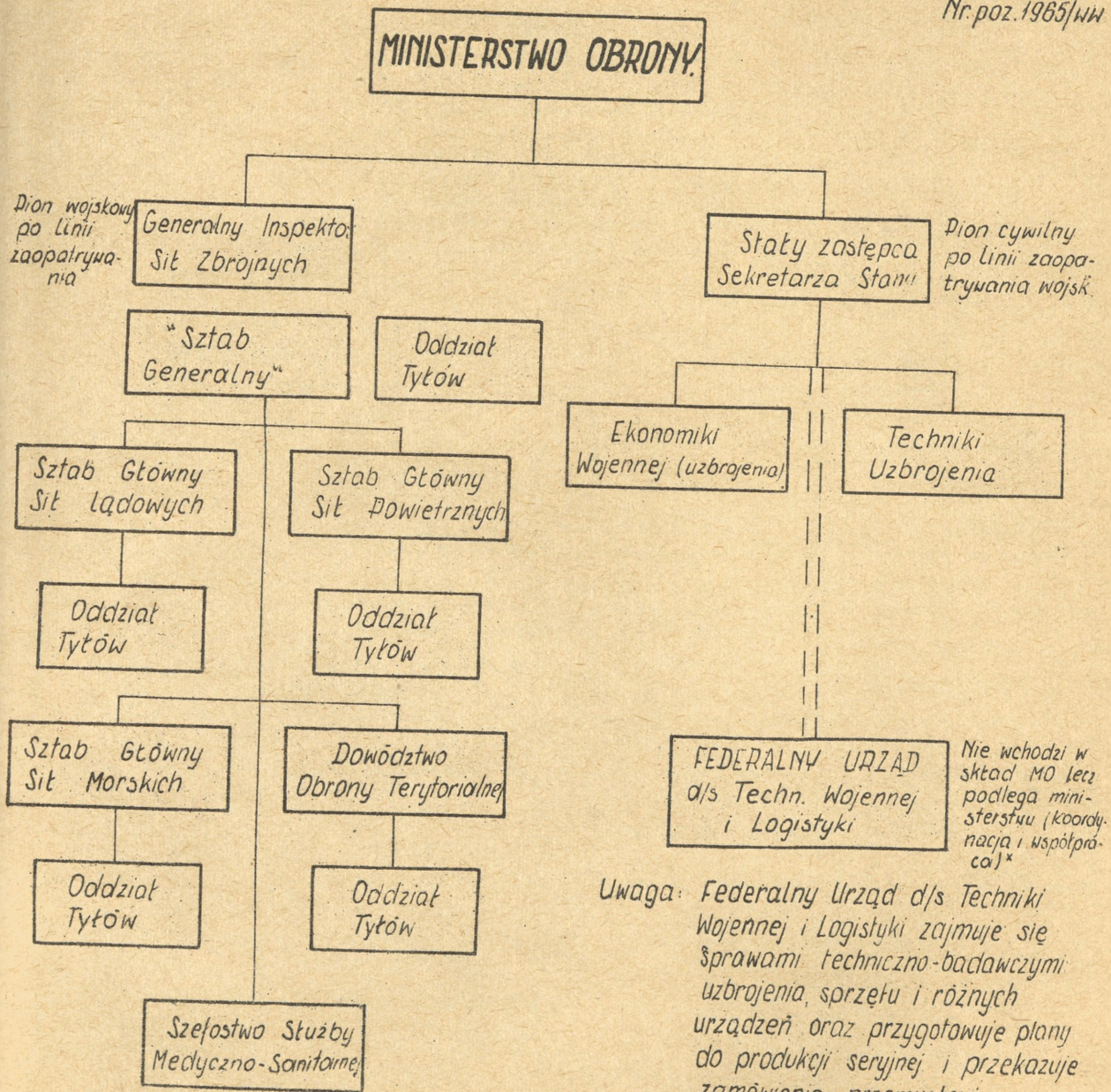
1. Organizacja pionu logistyki na szczeblu centralnym Bundeswehry.
2. Organizacja pionu zaopatrywania /logistyki/ Ministerstwa Obrony.
3. Organizacja oddziału tyłów Sztabu Gen. Bundeswehry.
4. Organizacja składów i magazynów do punktów zaopatrywania ZT włącznie.
5. System kierowania i planowania zaopatrywaniem oraz realizacji na szczeblu taktycznym Bundeswehry.
6. Organizacja pionów kierowania zaopatrywaniem i planowaniem na poszczególnych szczeblach dowodzenia Bundeswehry.
7. Tabele zapasów żywności batalionu Bundeswehry.
8. Ugrupowanie grupy zaopatrywania bz Bundeswehry.
9. System zaopatrywania w MPS i amunicję na szczeblu taktycznym Bundeswehry.
10. Tabela podstawowego wyposażenia batalionu piechoty Bundeswehry w materiały pędne.
11. Tabele podstawowego wyposażenia batalionu piechoty Bundeswehry w amunicję.
12. Tabela procentowego stosunku żołnierzy pododdziałów zaopatrywania do ogólnego stanu etatowego batalionów, brygad i dywizji.

Wykonano w 50 egz.

Egz.nr 1-50 bibl.tajna
Wyk. ppłk Szymański
Druk. OH, dn. 19.7.68r.
Nr ks. 1156/Pf-1964/WW
Kor. HM

Schemat 1. ORGANIZACJA PIONU LOGISTYKI (zaopatrywania) NA SZCZEBLU CENTRALNYM BUNDESHWERY.

Nr. poz. 1965/WW

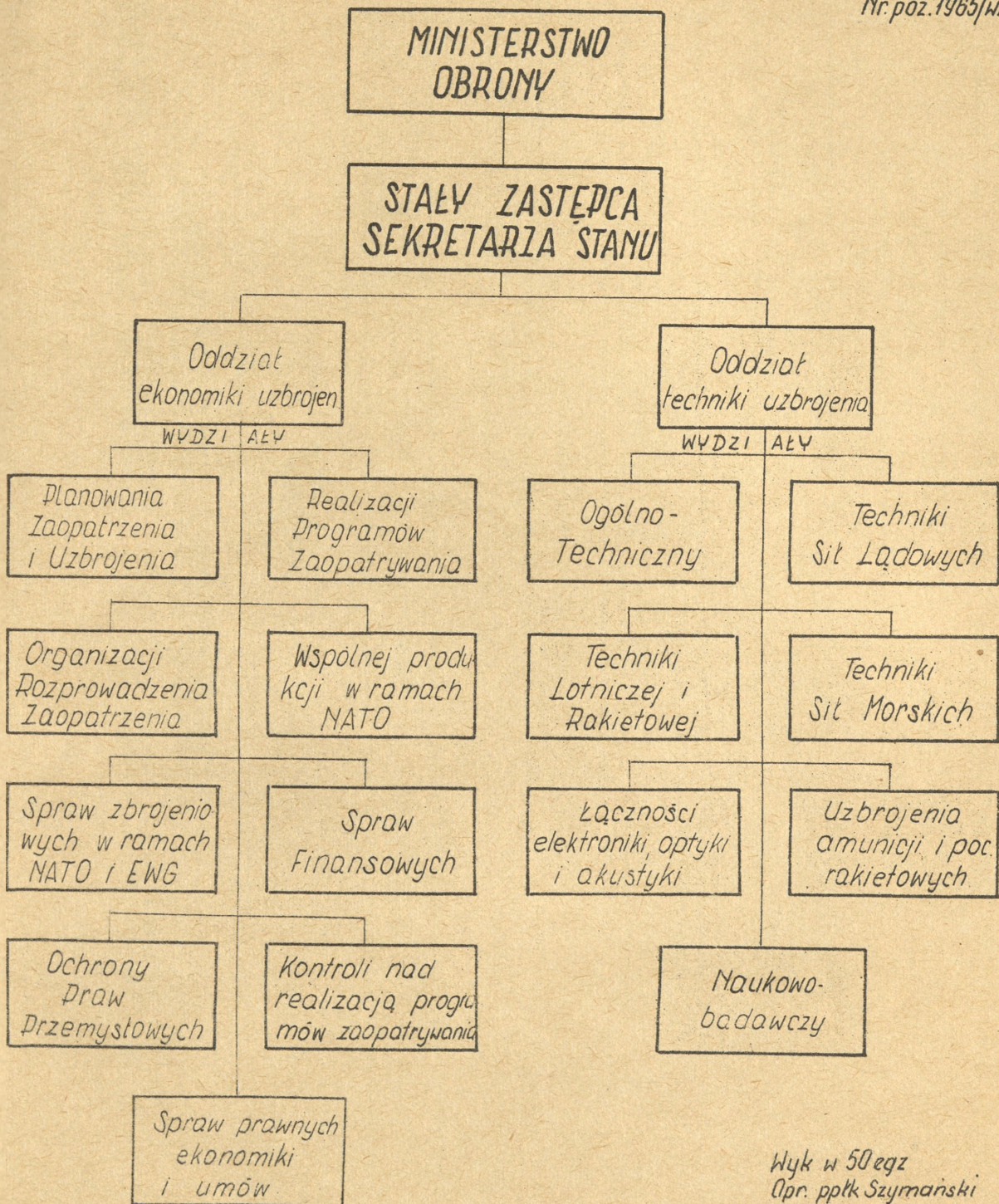

Wyk. w 50 egz
Opr. pptk. Szymański

Uwaga: Federalny Urząd d/s Techniki Wojennej i Logistyki zajmuje się sprawami techniczno-badawczymi uzbrojenia, sprzętu i różnych urządzeń oraz przygotowuje plany do produkcji seryjnej i przekazuje zamówienia przemysłowi.
*) pośrednio.

SCHEMAT 2. ORGANIZACJA PIONU ZAOPATRYWANIA (logistyki) MINISTERSTWA OBRONY (oddziałów cywilnych)

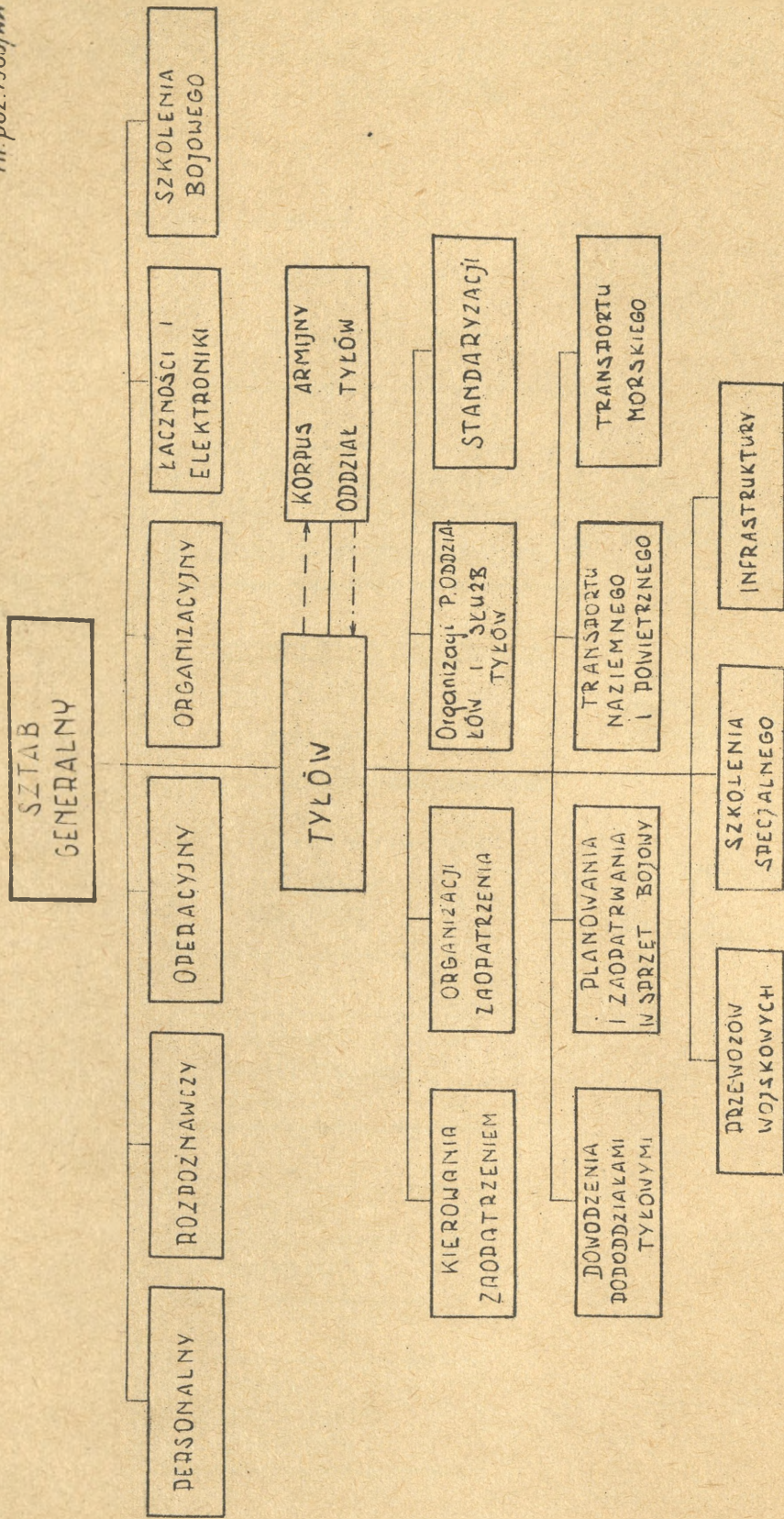
Nr. poz. 1965/WW

Wyk w 50 egz
Opr. ppłk Szymański

3. SCHEMAT ORGANIZACJI ODDZIAŁU TYŁÓW SZTABU GENERALNEGO BUNDESWEHRY.

№ poz. 1965/III

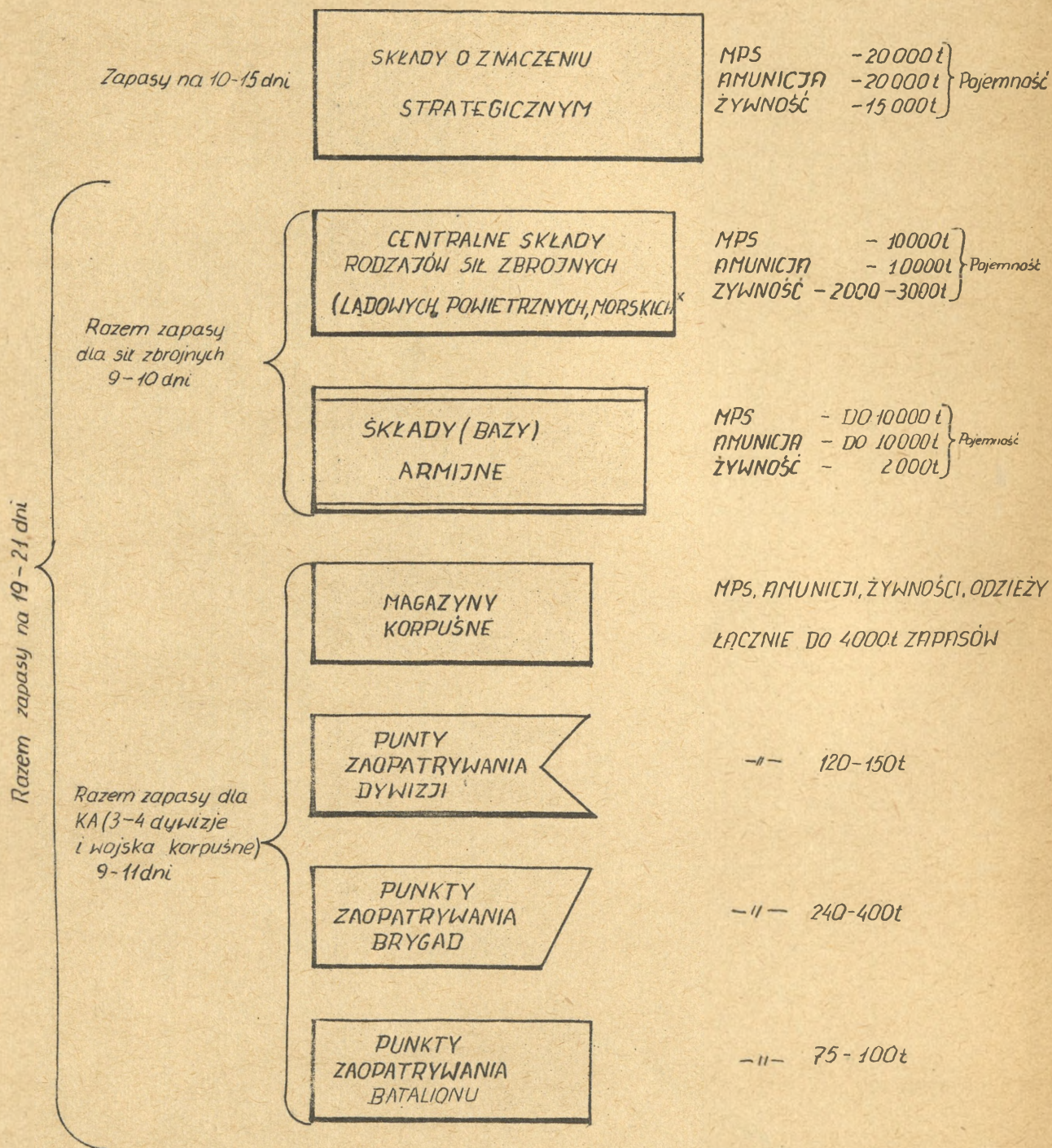
Uwaga: Oddziały tyłowe w sztabach sił lądowych, powietrznych i morskich mają podobną organizację. Sztaby tych trzech rodzajów sił zbrojnych planują według wytycznych przydzielanych z oddziału tyłów Sztabu Generalnego.

--- --> Droga wytycznych i zarządzeń
 - - - - - --> Droga składania zapotrzebowań, propozycji } w okresie pokoju

Włk w 50 egz
 Cpr ppłk Szymański

4 SCHEMAT ORGANIZACJI SKŁADÓW I MAGAZYNÓW WŁĄCZNIE DO PU KÓW ZAOPATRYWANIA W WOJSKACH I WIELKOŚĆ ZAPASÓW

Mr. poz. 1965/WW

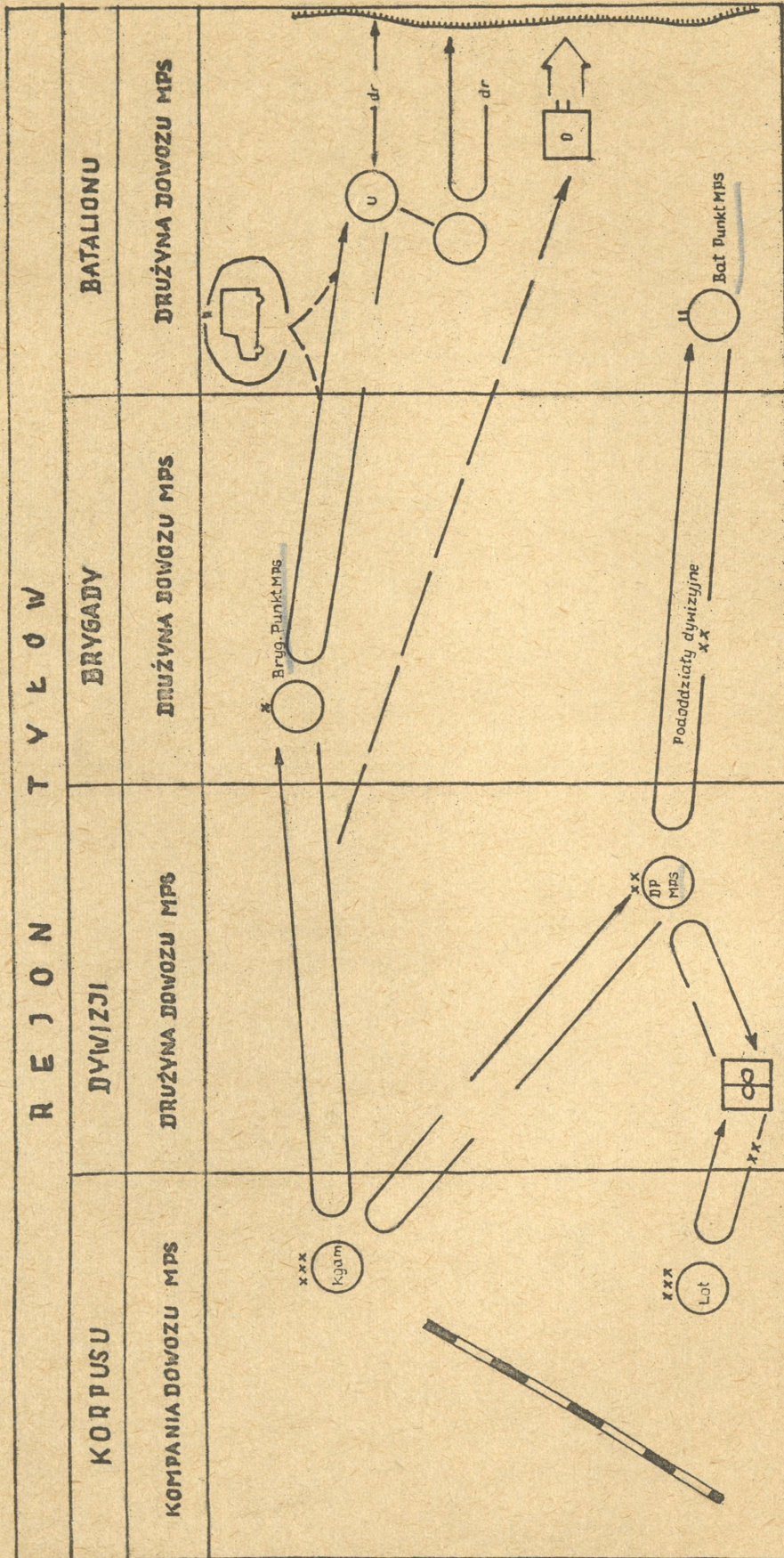
x) Składy baz morskich o większej pojemności zbiorników MPS - 20 000 - 30 000 t.

Wyk w 50 egz
Opr. pptk Szymański

5 SCHEMAT SYSTEM ZAOPATRYWANIA W MPS I AMUNICJĘ NA SZCZEBŁU TAKTYCZNYM

BUNDESWEHRE

Nr. poz. 1965/WW

Wzrost w 50 eqz
Opr. ppłk Szymanski

TABELA ZAPASÓW ŻYWNOŚCI BATALIONU BUNDESWEHRY

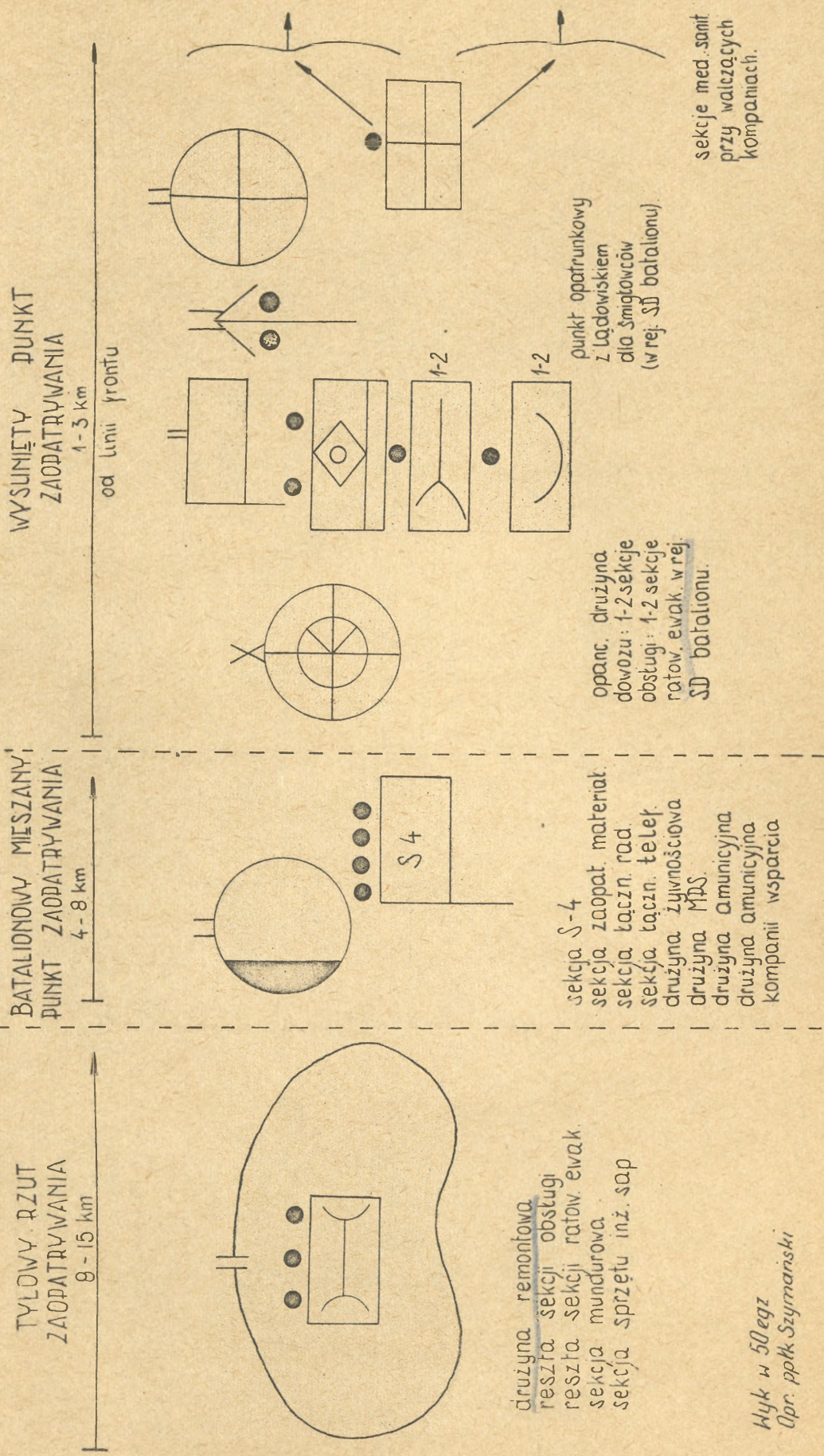
Nr. poz. 1965/III

PODODZIAŁY	LICZBA LUDZI	CIĘŻAR ŻYWNOŚCI W TONACH	
		1RS	5RS
1 KOMPANIA	150	0,6	3
2 KOMPANIA	100	0,4	2
3 KOMPANIA	100	0,4	2
4 KOMPANIA	100	0,4	2
5 KOMPANIA	150	0,6	3
BATALION	600	2,4	12

Wzrost w 50 eqz
Opr. ppłk. Szymanski

SCHEMAT-6 UGRUPOWANIA GRUPY ZAOPATRYWANIA BATALIONU ZMECHANIZOWANEGO BUNDESWEHRY /NA TRZY CZŁONY - WARIANT/

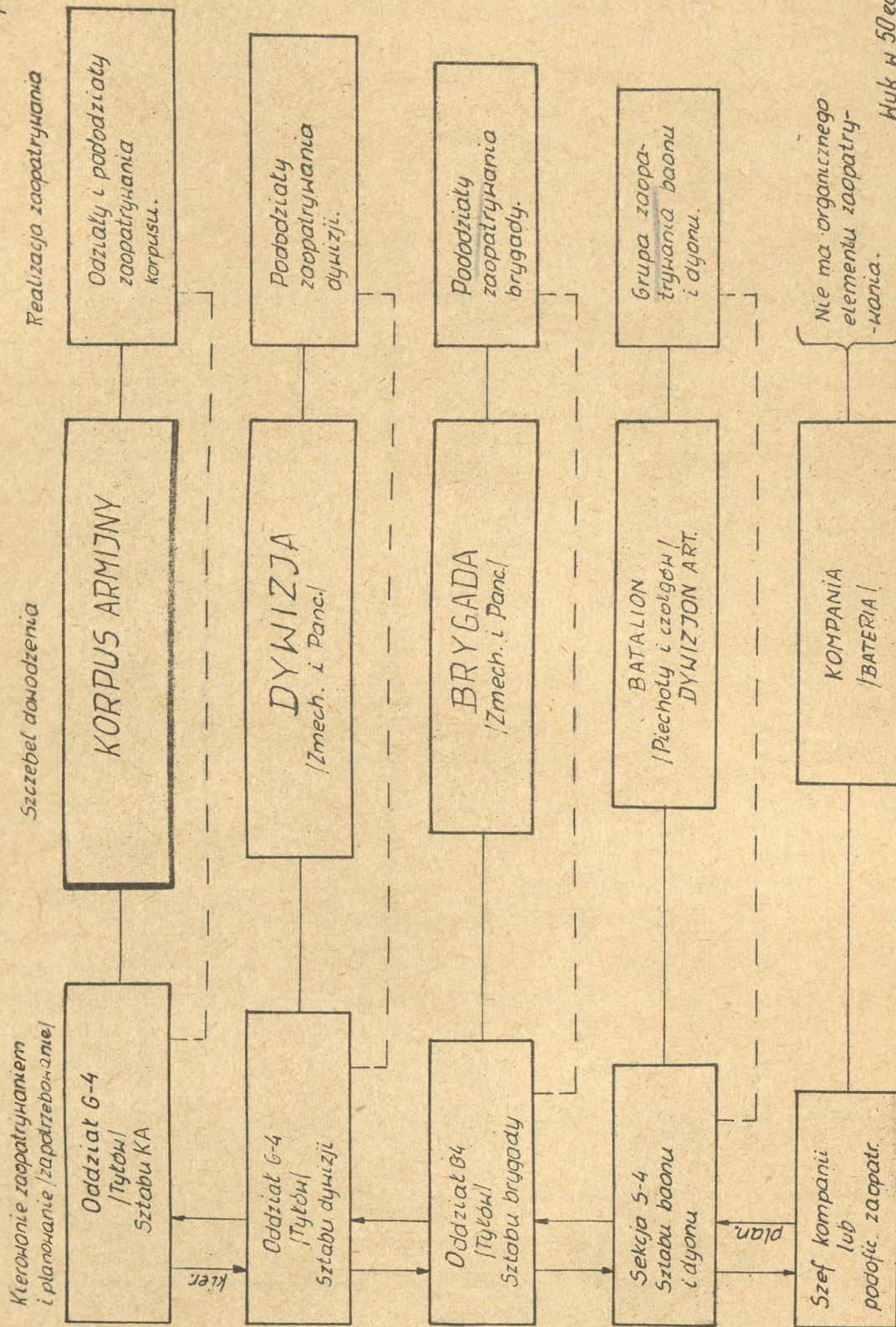
Nr. poz. 1965/μμ

Wyk w 50 egz
Opr. ppłk Szymanski

SCHEMAT PRZEKROJOWY SYSTEMU KIEROWANIA ZAOPATRYWANIEM I PLANOWANIA ORAZ REALIZACJI NA SZCZEBLU TAKTYCZNYM BUNDESWEHRY.

№ roz. 1965/III

Wyk w 50 egz
Opr. ppłk Szymański

10 TABELA - PODSTAWOWEGO WYPOSAŻENIA BATALIONU PIECHOTY
BUNDESWEHRY W MATERIAŁY PĘDNE

~~PODANE~~
Nr. poz. 1965/WH

LICZBA I RODZAJE POJAZDÓW	1 BS na każdy pojazd / l /	Zapasy wożone / BS /	Ogółem		Pojemność zbiorników paliwowych		Materiały pędne wrażliwe materiałów pędnych kompa- -niłowodzenia i zapasów / l /
			Na każdy pojazd / l /	Na wszystkie pojazdy / l /	Każdego pojazdu / l /	Ogółem, l /	
20 motocykli	5	5	25	500	15	300	200
30 samochodów cięż. 0,25 t	10	5	50	1500	50	1500	—
20 samochodów cięż. 1,5 t	25	5	125	2500	130	2500	—
30 samochodów cięż. 5 t	30	5	150	4500	150	4500	—
10 przyczep 1,5 t	10%	5	15	150	—	—	150
5 transp. opancerz. /krótkie/	100	5	500	2500	300	1500	1000
40 transp. opancerz. /długie/	130	5	650	26000	400	16000	10000
5 niszczycieli czołgów	800	3	2400	12000	1000	5000	7000
2 pojazdy pancerne /ewakuac./	500	2	1000	2000	600	1200	800
RAZEM	—	—	—	51650	—	32500	19150
Olej silnikowy, olej maszynowy smar /gęsty/ w kg	—	4%	—	2100	—	—	2100
Kuchnie polowe, grzejniki kuchery, prądnice itp.	—	2 BS	—	1250	—	—	1250
OGÓŁEM							

UWAGA: Jedna BS dla batalionu *55m³, z tego: 32,5m³ znajduje się bezpośrednio w pojazdach/przy sprzęcie;/
22,5m³ - w drużynie MPS grupy zaopatrzenia batalionu.

Wyk w 50 egz
Opr. ppłk Szymanski

11 TABELA PODSTAWOWEGO WYPOSAŻENIA BATALIONU PIECHOTY BUNDESWEHRY W AMUNICJI

Nr. poz. 1965/HH

LICOŚĆ UZBROJENIA	RODZAJ UZBROJENIA	PODST. WYPOSAŻENIE			CIEŻAR AMUNICJI			PODSTAWOWE WYPOSAŻENIE BATALIONU W AMUNICJI				JEDN. OGNI NA ŚRODKACH TRANSPORTOWYCH		
		JEDNOSTKA OGNIA	RAZEM NABOI	JEDEN NABÓJ	JEDNOSTKA OGNIA/KG	DŁUGOŚĆ	RAZEM DO ZAŁADOK		ZBIÓR AMUN. KONT. WSP.		NABÓJ OGÓLNY CIEŻAR /KG	ZBIÓR AMUN. GRUPEY ZAOPATR. BATAL.		
							NABÓJ	KG	NABÓJ	KG		NABÓJ NA UZBR.	OGÓLNY CIEŻAR /KG	
														PRZY ZAŁ. /SPRZECIE/ NABÓJ
100	PISTOLETY	24	2400	0.02	0.5	50	800	16	800	8	800	16		
100	PISTOLETY MIĄSZYNOWE	300	30000	0.02	6	600	10000	200	10000	100	10000	200		
400	KARABINY SZTURMOWE	240	96000	0.03	7.2	2880	24000	720	24000	60	24000	720		
50	KARABINY MIĄSZYNOWE	2000	100000	0.03	60	3000	50000	1500	50000	1000	50000	1500		
30	DZIAŁA 20 mm	2000	60000	0.5	1000	500	30000	15000	30000	1000	30000	15000		
5	MOŹDZIERZE 81 mm	170	850	7	1190	5950	600	4200	600	40	200	1400		
5	MOŹDZIERZE 120 mm	170	850	20	3400	17000	500	11000	400	40	200	4000		
5	DZIAŁA DPANC. 90 mm	90	450	30	2700	13500	180	4600	120	6	30	900		
5	POKŁADNIE KM. 762 mm	6000	30000	0.03	180	900	5000	150	5000	150	150	—		
5	POKŁADNIE KM 42.7 mm	1800	7500	0.2	300	1500	180	600	3000	600	—	—		
100	PANIERZOWNICE	6	600	4	24	2400	200	800	50	1.5	150	600		
800	GRANATNIKI	2 na Kb	1600	1.5	3	1200	200	300	40	0.4	150	240		
1200	GRANATY WĘZELNE	2	1200	0.8	16	960	600	480	100	0.8	500	400		
	RAZEM					80t.	39.5t.	14.5t.				25t.		

Uwaga: ogólny ciężar jednostki ognia batalionu wynosi 80t. Z tego przypada:
 - na kompanie piechoty 39.5t - 40.5t
 - na drużynę amunicyjną, kompanii wsparcia batalionu - 4.5t
 - na drużynę amunicyjną, grupy zapotrąwanio batalionu 25t.

*Wyk n 50 egz
Opr. ppłk Szymanski*

Nr.poz.1965/WW

Tabela 12

Stosunek procentowy żołnierzy pododdziałów zaopatrywania do ogólnego stanu etatowego batalionów, brygad i dywizji

Stan etatowy pododdz.i ZP	Stan liczebny w pododdziałach zaopatrywania	Procent żołnierzy pododdz.zaopatrywania do ogólnej liczby.
bpzmot - 735 ludzi	grupa zaopatr. -ok.60 ludzi	- ok. 8,5 %
bpzmech - 721 ludzi	" "	- ok. 8,5 %
b czokgów - 482 "	" "	- ok.12,5 %
BZ - 4300 ludzi	pododdziały zaopatr.ok.100 ludzi	- ok.23 %
BPanc- 3300 "	" " ok. 900 "	- ok. 27 %
DZ - 17300 "	<u>pododdz.zaopatr.DZ - 1200 ludzi</u>	- ok. 7 %
	razem z brygadowymi-4100 ludzi	- ok. 24 %
DPanc - 16200 "	<u>pododdziały zaopatr.DPanc -1100</u>	- ok. 7 %
	razem z brygadowymi-ok.4000 ludzi	- ok. 25 %

Wyk w 50 egz
Opr. pptk Szymański

